

מסכת סוטה

פרק א'

א. **המקנא לאשטו,** רבי אליעזר אומר, מקנא לה על פי שניים, ומשקה על עד אחד או על פי עצמו. רבי יהושע אומר, מקנא לה על פי שניים ומשקה על פי שניים:

ב. **כיצד מקנא לה.** אמר לה בפני שניים, אל תדברי עם איש פלוני, ודברה עמו, עדין היא מצרת לביתה ומצרת לאכל בתרומה. נכסה עמו לבית הסטר ושהתה עמו כדי טמאה, אסורה לביתה ואסורה לאכל בתרומה. ואם מת, חולצת ולא מתייבמת:

ג. **ואלו אסירות מלאכל בתרומה, האומרת טמאה אני לה, ושבאו עדים שהיא טמאה, והאומרת אני שותה, ושבעה אין רוצח להש��תה, ושבעה בא עליה בדרכה. כיצד עושה לה, מוליכה לבית דין שבאותו מקום, ומוסרין לו שני תלמידי חכמים, שבמא יבא עליה בדרכה. רבי יהודה אומר, בעלה נאמן עליה:**

ד. **הִיוּ מַעֲלִין אֹתָה לְבֵית דִין הַגָּדוֹל שְׁבִירוֹשָׁלִים, וּמְאַיִמֵּן עַלְיכֶם כִּדְרָה שְׁמְאַיִמֵּן עַל עַדִי נְפָשֹׁת.** ואומרים לה, בתי, הרבה יין עוזשה, הרבה שחוק עוזשה, הרבה ילדות עוזשה, הרבה שכנים הרעים עוזשים. עשי לשמו הגדול שנכתב בקדשה, שלא ימחה על הימים. ואומרים לפניה דברים שאינה יכולה לשומען, היא וכל משפחת בית אביה:

ה. **אִם אָמָרָה טְמֵאָה אַנִי, שׂוֹבְרָת כְּתֵבָתָה וַיֹּצְאָת.** ואם אמרה טהורה אני, מעליון אותה לשער המזרחה שעיל פתח שער נקנור, שם משקין את הסוטות, ומתרין את היולדות, ומתרין את המצרעים. וכחן אויחז בבדקה, אם נקרועו נקרועו, אם נפרמו נפרמו, עד שהוא מגלה את לבה, וסותר את שערה. רבבי יהודה אומר, אם היה לבה נאה, לא היה מגלה. ואם היה שערה נאה, לא היה סותר:

ו. **הִיאָתָה מִתְכָּפָה בְּלָבְגִים, מִכְסָה בְּשָׁחוּרִים.** היו עליכם כליזה וקטליות, גזמים וטבעות, מעבירים ממנה כדי לנוללה. ולאחר כה מביא חבל מצרי וקושרו למללה מדקה. וכל הרוצה לראות בא לראות, חוץ מעבדה ושבחותה, מפני שלביה גס בהן. וכל הנשים מקרות לאותה, שנאמר (יחזקאל כג) וננסרו כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה:

ג. במדה שאדם מזיד, בה מזידין לו. היא קשטה את עצמה לערבה, המקום גולחה. היא גלה את עצמה לערבה, המקום גלה עליה. בירך התהילה בערבה תחלה ואחר כה הבטן, לפיכך תלקה הירך תחלה ואחר כה הבטן. ושאר כל הגוף לא קלט:

ה. שימוש הלה אחר עיניו, לפיכך נקרו פלשתים את עיניו, שנאמר (שופטים טז) ויאחזוה פלשתים ויינקרו את עיניו. אבשלום נתגאה בשערו, לפיכך נתלה בשערו. ולפי שבא על עשר פילגשי אביו, לפיכך נתנו בו עשר לוגיות, שנאמר (שמואל ב יח) ויסבו עשרה אנשימים נשאי כלי יואב. ולפי שגב שלשה לבבות, לב אביו, הלב בית דין, הלב ישראל, שנאמר (שם טו) ויגיב אבשלום את לב אנשי ישראל, לפיכך נתקעו בו שלשה שבטים, שנאמר (שם יח) ויה שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום:

ט. וכן לעניין הטובה. מרים המתינה למשה שעה אחת, שנאמר (שמות ב) ותתצב אחותו מרחק, לפיכך נתעכבו לה ישראל שבעה ימים במדבר, שנאמר (במדבר יב) ובהם לא נסע עד האסף מרים. יוסף זכה לקבר את אביו, אין באחיו גדול ממו, שנאמר (בראשית נ) ויעל יוסף לקבר את אביו, ויעל עמו גם רכב גם פרושים. מי לנו גדול מዮسف, שלא נתעפק בו אלא משה. משה זכה בעצמות יוסף, אין בישראל גדול ממו, שנאמר (שמות יג) ויה משה את עצמות יוסף עמו. מי גדול ממשה, שלא נתעפק בו אלא

המקום, שָׁבַתְּאָמֵר (דברים לד) ויִקְבֶּר אֲתָּו בְּגַיאָה. לֹא עַל מִשְׁהָ בַּל בַּד
אָמָרוּ, אֲלֹא עַל כָּל הַצְדִיקִים, שָׁבַתְּאָמֵר (ישעיה נח) והַלְךָ לְפָנֶיךָ
אַדְקָה כְבוֹד ה' יָאָסֶף: